

Đề bài

Hãy nêu cảm nhận của em
về văn bản

Sông nước

Cà Mau

của nhà văn Đoàn Giỏi.

Bài làm

Sông nước Cà Mau được trích trong tác phẩm *Đất rừng phương Nam* của nhà văn Đoàn Giỏi.

Mở đầu của văn bản là một cảnh sông nước Cà Mau, cảnh quan mảnh đất tận cùng của Tổ quốc trên một vùng sông nước mênh mông, sông ngòi bủa giăng chi chít như mạng nhện và tất cả được bao trùm bởi màu xanh cây lá. Màu xanh của trời, nước và rừng cây bất tận. Màu xanh đã lấn chiếm không gian nên nó trở thành đơn điệu, không hài hòa màu sắc thiên nhiên. Cùng với màu xanh ấy là âm thanh từ rừng cây, sóng biển. Nó triền miên rì rào trong hơi gió muối, một thứ âm thanh ngày đêm không ngớt vọng về.

Tiếp theo là kênh rạch ở Cà Mau được tác giả kể lại qua những cái tên lạ và những lời giải thích thú vị. Qua cách đặt tên, ta thấy thiên nhiên ở đây còn rất hoang dã nhưng phong phú, con người rất gần gũi thiên nhiên, biết được đặc điểm của từng nơi, từng vùng, từng con kênh, bờ rạch.

Nổi bật ở đây là dòng sông Năm Căn mênh mông, nước âm âm đổ ra biển ngày đêm như thác, cá nước bơi hàng đàn đen trũi nhô lên, hụp xuống như người bơi ếch giữa những đầu sóng trắng. Ôm lấy dòng sông là rừng đước bạt ngàn, rừng đước dựng lên cao ngất như dãy trường thành vô tận. Bức tranh hiện lên với vẻ hùng vĩ, trù phú nhưng cũng còn cái vẻ hoang sơ. Vẻ hoang sơ ấy ẩn chứa trong rừng đước trải dài theo bãi, ngọn bằng tăm tắp, lớp này chồng lên lớp kia cùng với nhiều cung bậc màu xanh tiếp nối. Quả thật là một sự quan sát tinh tế của nhà văn. Bằng sự cảm nhận của thị giác và thính giác, tác giả đã mở ra trước mắt người đọc những vẻ đẹp riêng biệt và độc đáo của vùng sông nước Cà Mau. Qua các động từ “thoát qua”, “đổ ra”, “xuôi giữa dòng” mà tác giả sử dụng đã giúp chúng ta hình dung được cảnh sông nước ở đây. Muốn tới dòng sông Năm Căn rộng lớn ấy phải qua những con kênh rạch nhỏ rất khó khăn, trắc trở. Hình ảnh xuôi dòng đã diễn tả con thuyền đang nhẹ nhàng xuôi theo dòng nước êm ả sau những phút thăng trầm nơi kênh, rạch. Nghệ thuật miêu tả của tác giả thật đặc sắc, tài tình.

Nghệ thuật miêu tả của nhà văn không chỉ dừng lại ở dòng sông Năm Căn mênh mông, rộng lớn ngàn thước, chợ Năm Căn hiện lên thật sinh động. Chợ nằm sát bờ sông, ồn ào, đông vui, tấp nập. Chợ họp ngay trên sông nước với những ngôi nhà bè như khu phố nổi. Bằng các chi tiết liệt kê: những đống gỗ cao như núi, những bến vùn hà nhộn nhịp dọc dài theo sông; những thuyền đá, thuyền chài, thuyền lưới, thuyền buôn dập dềnh trên sóng... Đoạn văn đã sử dụng nhiều chữ “những” để thể hiện sự trù phú của chợ Năm Căn, nó như kiêu hãnh phô phang sự độc đáo của mình trên vùng đất cuối cùng của Tổ quốc. Chợ Năm Căn có những nét riêng biệt, hấp dẫn. Đó là những con thuyền bán hàng len lỏi mọi nơi, có thể mua được mọi thứ mà không cần bước ra khỏi thuyền. Những người con gái Hoa kiều bán hàng lời xởi, những người Chà Châu Giang bán vải, những cụ già người Miên

bán rượu, với đủ các giọng nói líu lô, đủ kiểu ăn vận sắc sỡ, đã điểm cho Năm Căn một màu sắc tươi vui, không còn cái dáng vẻ lặng lẽ một màu xanh đơn điệu nữa.

Văn bản được khép lại sau cảnh cho Năm Căn và đã gợi ra những suy nghĩ cho người đọc. Tác giả đã đưa chúng ta đến với cảnh thiên nhiên hoang dã mà rất phong phú, sống động, đã truyền cho chúng ta một tình yêu đất nước, yêu mảnh đất tận cùng của Tổ quốc Việt Nam.